

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 145/22
24.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Наде Хаци-Перић, председника већа, судија Драгана Ћесаровића и Зорана Ђорђевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 460/21 од 03.12.2021. године, у седници већа одржаној **дана 24.3.2022. године**, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, једногласно је донео

ПРЕСУДА

I

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 460/21 од 03.12.2021. године, у односу на окривљеног ББ, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 460/21 од 03.12.2021. године, у односу на окривљеног АА и предмет у **том делу враћа** првостепеном суду на поновно суђење.

III

Према **окривљеном АА**, на основу члана 211 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку, **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР**, до наредне одлуке првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 460/21 од 03.12.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 22.06.2021. године, па надаље, с тим што притвор може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. На основу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то укупно 7,76 грама смесе хероина, кофеина и парацетамола и албум за сличице “Lol Suprize”, на коме се налазе трагови материје у којој је детектовано присуство супстанци хероин, кофеин и парацетамол, што се све након правноснажности пресуде има уништити. На основу члана 91 и 92 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања имовинске користи у износу од 16.000,00 динара, што се након правноснажности пресуде има уплатити у буџет Републике Србије. На основу члана 83 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која мера се извршава у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и траје док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године. Наведена мера може трајати дуже од времена изречене казне, али не дуже од 3 године. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора. Истом пресудом окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, па му је суд претходно опозвао условну осуду која му је изречена пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 1462/19 од 19.02.2020. године, која је постала правноснажна 19.03.2020. године, којом је осуђен за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, и из исте узео као утврђену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, док му је за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, извршено 22.06.2021. године, утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му је урачунао време проведено у задржавању почев од 22.06.2021. године до 24.06.2021. године. На основу члана 87 КЗ у вези члана 246а став 5 КЗ, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 0,39 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, што се након правноснажности пресуде има уништити. На основу члана 83 КЗ према окривљеном ББ изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која се извршава у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и траје док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године. Наведена мера може трајати дуже од времена изречене казне, али не дуже од 3 године. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора. На основу члана 264 ЗКП окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена накнадно, посебним решењем.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, у односу на окривљеног

АА, због повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљеног АА у складу са законом осудити на казну затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Арсеније Ковачевић, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и преиначи ожалбену пресуду;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Кнежевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Реља Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно, односно непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће окривљеном АА изрећи јединствену казну затвора у краћем временском трајању која ће се издржавати у кућним условима, са или без електронског надзора.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр.154/22 од 14.02.2022. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 460/21 од 03.12.2021. године, тако што ће окривљеног АА у складу са законом осудити на казну затвора у дужем трајању, а да се жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, као и браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, а имајући у виду и мишљење Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, су основане, док је жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, првостепена пресуда се оспорава због погрешно утврђеног чињеничног стања, будући да је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде навео да је на основу изведених доказа и признања окривљеног закључио да је окривљени ББ кривично дело за које је оглашен кривим извршио са директним умишљајем, јер је био свестан да код себе неовлашћено држи мању количину опојне дроге хероин у смеси од 0,39 грама за

сопствену употребу, што је према признању и према изведеним доказима и хтео, при чему у образложењу ожалбене пресуде не цени налаз и мишљење сталног судског вештака др Бранка Мандића, већ само констатује да је овај судски вештак навео да анализа душевног стања окривљеног ББ у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет указује да се он налазио у фази токсикоманске зависности од опојних дрога, да су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима биле смањене, па стога овај окривљени предметно кривично дело није могао извршити са директним умишљајем, како то првостепени суд наводи у образложењу ожалбене пресуде. Жалбом се такође указује и на количину нађене опојне дроге код окривљеног ББ, имајући у виду да је у узроку прашкасте материје светло смеђе боје, упаковане у пластичну кесицу везану у чвор, нето масе 0,39 грама, која је одузета од окривљеног ББ, детектовано присуство супстанци и то хероина, кофеина и парацетамола, а што произлази из записника о физичко-хемијском вештачењу МУП РС, ДП, УКП, Националног центра за криминалистичку форензику, Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења 03.02.11.6.1 број 234-6-2761/21 од 23.06.2021. године, па се поставља питање колики је заправо удео хероина у укупно заплењеној кесици, ако је укупна маса 0,39 грама, а утврђено присуство 3 супстанце.

Међутим, ови жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, нису могли бити прихваћени као основани, и по оцени овога суда, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, када је нашао да је окривљени ББ извршио кривично-правне радње, ближе наведене у изреци ожалбене пресуде, о чему је у образложењу исте дао јасне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, одлучујући о кривици окривљеног ББ, за кривично дело које му је стављено на терет, правилно је првостепени суд ценио одбрану окривљеног ББ, у којој је признао извршење кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, односно признао је да је дана 22.06.2021. године, у Земуну, неовлашћено купио од АА 0,39 грама хероина у смеси и истом дао на име цене 1.000,00 динара, те да су га након тога зауставили полицијски службеници, када им је он и предао пластичну кесицу везану у чвор, у којој се налазило 0,39 грама хероина, кофеина и парацетамола, који су били намењени за његову сопствену употребу, те је он том приликом ову опојну дрогу у смеси неовлашћено држао за сопствену употребу. Такође, правилно је првостепени суд прихватио и наводе окривљеног ББ да је полицијским службеницима открио да је опојну дрогу купио од окривљеног АА.

Ценећи признање окривљеног ББ, у повезаности са материјалним доказима и то потврдом о привремено одузетим предметима од овог окривљеног, сачињеном од ПС Земун 22.06.2021. године, записником о вештачењу МУП – НЦКФ – Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења број 234-6-271/2021 од 23.06.2021. године, којим је утврђено да је супстанца која је привремено одузета од окривљеног ББ опојна дрога хероин у смеси са кофеином и парацетамолем, те да се хероин налази на списку психоактивних контролисаних супстанци правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци “Службени гласник РС” број 38/19 од 31.05.2019. године, са изводом из казнене евиденције за овог окривљеног, затим са исказом сведока полицијског службеника ВВ и са одбраном окривљеног АА који је потврдио одбрану окривљеног ББ, као и са налазом и мишљењем судског вештака психијатра др Бранка Мандића, који је правилно првостепени суд у потпуности

прихватио као објективан, а све у смислу члана 88 ЗКП, правилно је првостепени суд признање окривљеног ББ да је предметно кривично дело извршио на начин, место и у време како му је оптужницом стављено на терет, оценио као истинито, јасно и потпуно сагласно са напред наведеним доказима, због чега је правилно исто и прихватио.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбрана окривљених и оцене свих доказа изведених током поступка у погледу радњи окривљеног ББ, при чему је првостепени суд све изведене доказе критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу, повезивањем чињеница које неспорно произлазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недвосмислене, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног ББ стекли сви битни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу вештачења сталног судског вештака психијатра др Бранка Мандића утврдио да је окривљени ББ кривично дело извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, односно да су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, у време извршења кривичног дела биле смањене, али не битно, те да се према налазу и мишљењу овог судског вештака, окривљени ББ у време извршења кривичног дела за које је правилно првостепени суд утврдио да га је извршио, налазио у фази токсикоманске зависности од опојних дрога, због чега је вештак утврдио да код њега постоји озбиљна опасност да понови исто или слично кривично дело, због чега је и предложено изрицање мере безбедности ...

Међутим, правилно је првостепени суд из изведених доказа и признања окривљеног закључио и то да је окривљени ББ кривично дело за које је оглашен кривим извршио са директним умишљајем, јер је био свестан да код себе неовлашћено држи мању количину опојне дроге хероин у смеси од 0,39 грама за сопствену употребу, што је према признању и према изведеним доказима и хтео, па су стога супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се указује да окривљени, имајући у виду напред наведени налаз и мишљење судског вештака психијатра, предметно кривично дело није могао да изврши са директним умишљајем, оцењују као неосновани.

Такође, правилно је првостепени суд из записника о вештачењу МУП – НЦКФ – Одељења за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења број 234-6-271/2021 од 23.06.2021. године, утврдио да супстанца која је привремено одузета од окривљеног ББ представља опојну дрогу хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, за шта је и оглашен кривим, будући да се хероин налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци “Службени гласник РС” број 38/19 од 31.05.2019. године, па како је присуство хероина у напред наведеној смеси несумњиво утврђено, то је чињеница колики је удео хероина у укупно заплењеној кесици, на шта се жалбом браниоца указује, без утицаја на закључак првостепеног суда у погледу тога да су се у радњама окривљеног ББ стекли сви битни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, на начин, у време и на месту како је то описано у изреци пресуде и због чега га је правилно огласио кривим.

Такође, неосновано се, по оцени овога суда, жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, првостепена пресуда оспорава због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ББ, правилно, у смислу члана 54 КЗ, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и истима дао адекватан значај. Најпре, правилно је првостепени суд, имајући у виду да је окривљени ББ предметно кривично дело изршио у време проверавања по пресуди Трећег основног суда у Београду К.бр. 1462/19 од 19.02.2020. године, која је постала правноснажна 19.03.2020. године, нашао да су испуњени услови за опозивање наведене условне осуде, у смислу одредбе члана 67 и 70 КЗ, па је овом окривљеном опозвао условну осуду и из исте утврдио казну затвора у трајању од 8 месеци, док му је за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које је оглашен кривим у овом поступку, утврдио казну затвора у трајању од 8 месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му је урачунао време проведено у задржавању, почев од 22.06.2021. године до 24.06.2021. године, налазећи да ће се јединственом казном затвора у наведеном трајању у потпуности остварити сврха кажњавања.

При том је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни овог окривљеног између осталог ценио и чињеницу да је исти полицији одмах након што је ухапшен открио АА као лице од кога је набавио предметну опојну дрогу.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим околностима од утицаја на кривичну санкцију и да ће се само ефективном казном затвора, у наведеном трајању, у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Реље Петровића, у којима се не наводи ниједна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу блажег кажњавања овог окривљеног, оцењују као неосновани.

Наиме, стоји чињеница да је чланом 246 став 6 КЗ прописано да се учинилац дела из става 1 до 5 овог члана, који је открио од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне, те да, сходно члану 56 тачка 2 КЗ, суд може учиниоцу кривичног дела изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне. Међутим, имајући у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, при том имајући у виду између осталог и чињеницу да је овај окривљени открио лице од кога је набавио предметну опојну дрогу, у конкретном случају ефективна казна затвора у наведеном трајању и по оцени овога суда представља нужну меру кривично-правне заштите, сразмерну тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, јачини угрожавања заштићеног добра,

личности окривљеног и његовим личним приликама.

Када је у питању окривљени АА, основано се жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, указује да је ожалбена пресуда у односу на овог окривљеног захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да су у пресуди изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, као и да је неправилно примењена одредба члана 55а Кривичног законика, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Наиме, чланом 55а КЗ прописано је – за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од најмање 1 (једну) годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 (пет) година.

Првостепени суд је окривљеног АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, а приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције применио је између осталог и напред цитирану одредбу члана 55а КЗ, не дајући при том у образложењу ожалбене пресуде никакве разлоге на основу којих је утврдио да су код окривљеног АА испуњена оба услова за примену ове одредбе, нити на који начин је применио напред наведену законску одредбу, тј. из образложења ожалбене пресуде остаје нејасно на који начин је првостепени суд одмерио наведену казну окривљеном, на шта се основано указује како жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, тако и жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, због чега се првостепена пресуда у односу на окривљеног АА није могла испитати.

Из напред изнетих разлога првостепена пресуда је у односу на окривљеног АА морала бити укинута и предмета враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које му је указано, тј. на главном претресу ће извести све потребне и неопходне доказе, из којих ће на несумњив начин утврдити све одлучне чињенице и правилно их оценити, уз правилну примену кривичног закона, када ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и довољно аргументоване разлоге, при чему ће имати у виду и остале жалбене наводе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Арсенија Ковачевића и адвоката Александра Кнежевића, које овај суд није ценио, будући да је првостепена пресуда у односу на окривљеног АА укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешне примене закона.

У смислу члана 458 став 4 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у ставу III изреке пресуде, јер у односу на окривљеног АА и даље постоје законски разлози прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, због којих је истом притвор одређен и продужаван.

Наиме, и даље постоје разлози да се према окривљеном АА притвор продужи по наведеном законском основу, будући да из списка предмета произлази постојање основане сумње да је овај окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, док из извештаја из казнене евиденције за овог окривљеног произлази да је раније вишеструко осуђиван, и то пресудом Четвртог општинског суда у Београду К.бр.603/04 од 21.10.2004. године, због кривичног дела из члана 62 став 1 КЗ РС, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.987/04 од 29.06.2005. године, због кривичног дела из члана 168 став 1 КЗ РС, пресудом Четвртог општинског суда у Београду К.бр.887/05 од 18.11.2005. године, због кривичног дела из члана 165 став 1 КЗ РС, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.105/07 од 16.05.2007. године, због кривичног дела из члана 246 став 4 у вези става 3 КЗ, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.2040/08 од 23.04.2009. године, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.8951/10 од 06.12.2011. године, због кривичног дела из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ, пресудом Трећег основног суда у Београду Спк.бр.372/18 од 03.10.2018. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 у вези члана 61 КЗ, пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.668/18 од 09.01.2019. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ и пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.705/20 од 29.03.2021. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ.

Ценећи ранији живот окривљеног АА, из кога произлази склоност ка вршењу кривичних дела, односно чињеницу да овај окривљени уназад у континуитету више година врши тешка кривична дела, па и исто кривично дело са делом за које је у овом кривичном поступку основано сумњив да је извршио, а имајући при том у виду и околности предметног кривичног дела, односно чињеницу да је окривљени основано сумњив да је неовлашћено ради продаје држао и неовлашћено продао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, те ценећи врсту, количину, место проналаска и начин паковања опојне дроге, односно околност да је у конкретном случају реч о хероину који је био размерен и пронађен на различитим местима, а код окривљеног је пронађен и новац у износу од 16.000,00 динара, то имајући у виду да је окривљени незапослено лице, које само повремено остварује зараду од 30.000,00 динара месечно и без имовине је, а постоји основана сумња да је кривично дело које му се у овом поступку ставља на терет извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, јер се у време извршења кривичног дела за које постоји основана сумња да је извршио налазио у фази токсикоманске зависности од опојних дрога и под дејством психоактивних супстанци хероина, због чега, према налазу и мишљењу судског вештака др Бранка Мандића постоји опасност да понови исто или слично кривично дело, па је вештак предложио изрицање мере безбедности обавезног лечења наркомана, то према оцени овога суда све напред наведене околности у међусобној повезаности представљају особите околности које указују да ће окривљени АА, боравком на слободи, у кратком временском периоду поновити кривично дело, због чега притвор по овом законском основу представља нужну и неопходну меру за несметано вођење овог кривичног поступка.

На основу свега напред наведеног, Апелациони суд у Београду је, применом одредбе члана 457 и 458 став 1 и 4 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић